

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

ในปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมนับว่ามีความสำคัญยิ่ง สาเหตุหนึ่งของปัญหานี้มาจากการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม เพาะแต่ละขั้นตอนของการผลิตเหล่านี้อาจก่อให้เกิดภัยพิบัติในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านพร้อมกันไม่ว่าทางดิน ทางอากาศหรือทางน้ำ การสร้างองค์ความรู้เพื่อลดหรือกำจัดผลกระทบดังกล่าวจึงเป็นเรื่องจำเป็นและมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพื่อคงไว้ซึ่งสภาวะแวดล้อมที่เป็นคุณทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสิ่งมีชีวิตทั้งมวล

ภาระมลพิษทางน้ำปราศจากคุณลักษณะไม่เพียงประสงค์ของน้ำทางด้านกลืนและลิ้นชื่งสาเหตุประการสำคัญที่ทำให้เกิดภัยดังกล่าวคือ การปล่อยน้ำทึบของโรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงได้มีการนำกระบวนการต่างๆมาใช้เพื่อลดและกำจัดผลกระทบนี้ อาทิ กระบวนการทางกายภาพ โดยการกรองหรือการตกตะกอนซึ่งมีประสิทธิภาพค่อนข้างต่ำ และอาจไม่คุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ กระบวนการทางชีวภาพ โดยการใช้จุลทรรศน์อย่างสลายสารอินทรีย์ซึ่งมีข้อด้อยคือ จุลทรรศน์จะสามารถทำงานได้ดีในสภาวะที่เหมาะสมเท่านั้น และกระบวนการทางเคมีซึ่งเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง โดยเทคนิคนี้ที่นำมาใช้ได้แก่ การทำปฏิกิริยาออกซิเดชัน ซึ่งปฏิกิริยาออกซิเดชันนี้มีข้อดีที่สำคัญคือ ภายหลังจากเกิดปฏิกิริยาแล้วสารที่นำมาทำการออกซิเดชันจะถูกเปลี่ยนเป็นก๊าซออกซิเจนที่สามารถปล่อยออกสู่บรรยากาศได้โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการบำบัดใดๆอีก

สารที่จะนำมาออกซิเดชันโดยทั่วไปนิยมใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ หรือก๊าซโอโซน การใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์มีข้อเสียคือความยุ่งยากในการผลิตที่ต้องใช้สารเคมีและพลังงานในปริมาณมาก ส่วนก๊าซโอโซนสามารถผลิตได้ง่ายจากก๊าซออกซิเจนในบรรยากาศ และสามารถใช้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดด้านคุณภาพน้ำหรือสภาวะการทำงาน

จากศักยภาพและข้อดีของการใช้โอโซนทำให้โอโซนเป็นทางเลือกที่ดีในการนำมาใช้ทำปฏิกิริยาออกซิเดชัน ก๊าซโอโซนที่ผลิตได้จากเครื่องผลิตมักอยู่ในรูปของส่วนผสมในก๊าซ (ส่วนใหญ่คืออากาศ) ซึ่งสามารถละลายในของเหลวได้บางส่วน และส่วนที่ละลายในของเหลวยังสามารถสลายตัวหรืออาจแพร่กลับคืนสู่วัตถุก้าชได้ ดังนั้นการพิจารณาประสิทธิภาพของระบบที่ใช้โอโซนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการถ่ายเทโอโซนจากวัตถุก้าชไปยังวัตถุก้าชของเหลว การสลายตัวของโอโซนในวัตถุก้าชของเหลว และอัตราการเกิดปฏิกิริยาระหว่างโอโซนกับองค์ประกอบที่ต้องการทำกรอกซิเดชัน

การถ่ายเทโอโซนจากวัฏภาคก้าชไปยังวัฏภาคของเหลวขึ้นกับปัจจัยหลายประการ เช่น อัตราการไหลของก้าช อัตราการไหลของของเหลว รูปแบบการไหลในระบบ ความเข้มข้นของไอโอดินในก้าชและของเหลว เวลาที่สัมผัสถันระหว่างวัฏภาคทั้งสอง พื้นที่ผิวสัมผัสระหว่างวัฏภาค และอุณหภูมิ เป็นต้น จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา [Morioka และคณะ, 1997; Chang และ Chian, 1981; Le Sauze และคณะ, 1993; Zhou และคณะ, 1994; Zhou และ Smith, 2000; Hsu และ Huang, 1997; Hsu และคณะ, 2002] พบว่าได้มีการพิจารณาประสิทธิภาพของการถ่ายเทโอโซนในระบบที่ทำการผสมแบบบีบปูนโดยใช้ท่อทรงกระบอกในแนวตั้ง โดยให้การสัมผัสระหว่างก้าชไอโอดินและน้ำเกิดขึ้นใน 2 ลักษณะได้แก่ การไหลสวนทางกัน (countercurrent) และการไหลในทิศทางเดียวกัน (cocurrent) แต่ยังไม่พบรการศึกษาการถ่ายเทโอโซนในระบบการไหลโดยใช้ท่อแนวระนาบซึ่งเป็นระบบท่อขันส่งที่พบมากในโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไป

ดังนั้นการศึกษาการถ่ายเทโอโซนจากวัฏภาคก้าชไปยังวัฏภาคน้ำในท่อแนวระนาบจึงน่าสนใจ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาไปสู่การนำไอโอดินไปประยุกต์ใช้ในการกำจัดภาวะมลพิษทางน้ำ โดยเฉพาะการกำจัดสีที่เกิดจากกระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมและเป็นประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรมอื่นๆต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการถ่ายเทโอโซนจากวัฏภาคก้าชไปยังวัฏภาคน้ำในท่อแนวระนาบ อันประกอบด้วย

- (1) เรย์โนลด์สnumเบอร์ (Reynolds number)
- (2) สัดส่วนอัตราการไหลของก้าชต่อน้ำ
- (3) ความเข้มข้นของไอโอดินในก้าช

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษากระบวนการถ่ายเทมวลสารของระบบของเหลว 2 วัฏภาคที่ประกอบด้วยก้าชไอโอดิน ในวัฏภาคก้าชและน้ำกลั่นในวัฏภาคของเหลวในท่อแก้วเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.72 เซนติเมตร ยาว 550 เซนติเมตรที่วางในแนวระนาบ ภายในได้อุณหภูมิ 25 ± 2 องศาเซลเซียส โดยทำการศึกษาผลของปัจจัยต่างๆได้แก่

1. เเรย์โนลด์สnumเบอร์ของของเหลวในช่วง 10,000 ถึง 20,000
2. สัดส่วนอัตราการไหลของก้าชต่อของเหลวไม่เกิน 2 เท่า
3. ความเข้มข้นของไอโอดินในก้าชขนาดเท่ากับการใช้ก้าชออกซิเจนกับอากาศเป็นก้าชตั้งต้น

โดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการถ่ายเทมวัลสารในด้านความเข้มข้นของโอลูนในของเหลว
อัตราการถ่ายเทมวัล และสัมประสิทธิ์การถ่ายเทมวัลรวม

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษากระบวนการถ่ายเทโอลูนจากวัสดุภาคก้าชไปยังวัสดุภาคของเหลวในท่อแนว
ระนาบยังผลให้เกิดความเข้าใจในลักษณะการถ่ายเทมวัลดังกล่าวและสามารถนำข้อมูลที่ได้ไป
เป็นแนวทางในการทำวิจัยเชิงประยุกต์ในการใช้โอลูนเพื่อทำปฏิกิริยาออกซิเดชันกับสารประกอบ
ในน้ำในระดับอุดสาหกรรมทั่วไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย